

30-10-2020

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3060/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i mr. sc. Mirjane Juričić, članica vijeća, te sudske savjetnice Matee Miloloža, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja K TEKSTIL d.o.o., Svilaraska 2, Varaždin, zastupanog po opunomoćeniku Miroslavu Rendiću, odvjetniku iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Josip Kozjak i Miroslav Rendić, Franjevački trg 11, Varaždin, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Frankopanska 1, Zagreb, radi predstečajne nagodbe, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-54/17-11 od 8. veljače 2019., u sjednici vijeća održanoj 10. rujna 2020.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-54/17-11 od 8. veljače 2019.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

Pobijanom prvostupanjskom presudom, točkom I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-423-01/15-01/815, Urbroj: 513-04/16-2 od 23. studenog 2016. Točkom II. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn.

Tužitelj je protiv pobijane presude podnio žalbu iz svih žalbenih razloga propisanih člankom 66. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.; dalje: ZUS). U žalbi ponavlja ranije navode te u bitnom ističe da je pobijana presuda u potpunosti neosnovana jer je donesena uz pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, što je uvjetovalo pogrešnu primjenu materijalnog prava. Ponavlja da je pojedinim vjerovnicima nezakonito uskraćeno pravo glasa na ročištu za glasovanje o izmijenjenom Planu financijskog restrukturiranja njega kao dužnika, zbog čega smatra da je prvostupanjsko rješenje o obustavi postupka predstečajne nagodbe u potpunosti nezakonito. Smatra da osnovanost njegovih navoda proizlazi i iz presuda istog prvostupanjskog suda posl.br. UsI-708/16, UI-709/16, UsI-710/16, UsI-714/16 i UsI-715/16, kojima su poništena rješenja kojima su odbačene prijave tražbina određenih vjerovnika, odnosno kojim rješenjima je vjerovnicima uskraćeno pravo glasa kod glasanja o Planu financijskog restrukturiranja tužitelja kao dužnika. Navodi da stoga postoji proturječnost odluka istog upravnog suda koji u ovom sporu potvrđuje pobijana rješenja, navodeći da je postupak predstečajne nagodbe

proveden zakonito, dok s druge strane isti sud poništava rješenja donesena u istom postupku, s obzirom na utvrđene nezakonitosti tijekom trajanja upravnog postupka. Stoga smatra da pobijana rješenja nisu donesena u skladu sa Zakonom o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, odnosno u skladu sa Zakonom o općem upravnom postupku. Ponavlja da je između njega i vjerovnika TECH CONSULT d.o.o., WINEX d.o.o., WINCON d.o.o. i T-PRO USLUGE d.o.o. postojala suglasnost o postojanju tražbina u istom iznosu u kojem su vjerovnici prijavili svoje tražbine, zbog čega se takve tražbine trebaju smatrati utvrđenim tražbinama. Ističe da se prvostupanjski sud propustio izjasniti o svim navodima i prigovorima tužiteljima istaknutim tijekom prvostupanjskog postupka te da je samo citirao zakonske odredbe bez da je pobliže obrazložio na koji su način iste primjenjive na konkretnu činjeničnu podlogu, zbog čega ukazuje da prvostupanjska presuda sadržava nedostatke radi kojih se pravilnost iste ne može ispitati. Stoga tužitelj sadržajno predlaže da ovaj Sud uvaži žalbu, poništi pobijanu presudu i potražuje trošak sastava žalbe u iznosu od 3.906,25 kn.

Tuženik, iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći na ništavost po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 73. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud je utvrdio da nisu osnovani žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Ovaj Sud nalazi da se pobijana presuda prvostupanjskog suda ne može ocijeniti nezakonitom niti po jednoj osnovi propisanoj odredbom članka 66. stavka 1. ZUS-a.

Naime, prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je prvostupanjski sud, sukladno odredbi članka 33. stavka 2. ZUS-a, presudu utemeljio na dokazima i činjenicama utvrđenim u postupku donošenja odluke javnopravnog tijela, kao i tijekom upravnog spora jer je održao raspravu 1. veljače 2019., čime je strankama u smislu članka 6. ZUS-a dana mogućnost očitovanja o svim činjenicama i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje predmetnog upravnog spora te je nakon razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja u smislu članka 55. stavka 3. ZUS-a, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, pravilno našao da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je pobijanim rješenjem tuženika od 23. studenog 2016. odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, Klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, Urbroj: 04-06-16-8016-83 od 26. studenog 2015., kojim je, točkom I. izreke, odlučeno da se obustavlja postupak predstečajne nagodbe nad tužiteljem kao dužnikom. Točkom II. izreke prvostupanjskog rješenja utvrđeno je da Plan financijskog rekonstruiranja dužnika nije prihvaćen, da su vjerovnici sudjelovali u glasovanju sa ukupnim iznosom tražbina od 68.395.172,26 kuna te da je za Plan glasovalo 19,25% vjerovnika. Točkom III. izreke prvostupanjskog rješenja utvrđeno je da će Financijska agencija podnijeti prijedlog za pokretanje stečajnog postupka, dok je točkom IV. izreke istog rješenja utvrđeno da je postupak nad dužnikom proveden u skladu sa odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi.

Prema ocjeni ovog Suda, na potpuno i točno utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud pravilno je primijenio materijalno pravo, odnosno odredbe članka 64. stavka 1., članka 63. i članka 65. stavka 4. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine, broj: 108/12., 144/12., 81/13. i 112/13., dalje: Zakon).

To stoga što je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da je upravno tijelo osnovano po službenoj dužnosti donijelo prvostupanjsko rješenje na temelju odredbe članka 64. stavka 1. Zakona, s obzirom da na ročištu za glasovanje za Plan financijskog rekonstruiranja dužnika K

TEKSTIL d.o.o. nije glasovala potrebna većina vjerovnika propisana odredbom članka 63. stavka 2. Zakona, već su za prihvaćanje Plana glasovali vjerovnici čije tražbine iznose samo 19,25% vrijednosti svih utvrđenih tražbina, te na temelju odredbe članka 65. točke 4. Zakona, budući da je rok za dovršetak postupka predstečajne nagodbe, koji je savjetodavno vijeće produljilo za 90 dana, istjecao 26. studenog 2015., odnosno na dan donošenja prvostupanjskog rješenja.

Slijedom navedenog, osnovan je zaključak prvostupanjskog suda da pobijanim rješenjem tuženika i rješenjem prvostupanjskog tijela nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja pa je prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a pravilno odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Ovaj Sud nalazi da pravilno prvostupanjski sud obrazlaže kako činjenica što su vjerovnici podnijeli žalbe na rješenje o odbačaju prijave tražbine, odnosno na rješenje o utvrđivanju tražbine, što tužitelj smatra da je utjecalo na pravo glasa vjerovnika, nije od utjecaja na tijek predstečajnog postupka niti na obustavu istog kada su se za to ispunile zakonske pretpostavke (rezultat glasovanja i rok za dovršetak postupka), budući da je odredbom članka 30. stavka 7. Zakona propisano da žalba protiv rješenja ne odgađa izvršenje rješenja.

Naime, predmet ovog upravnog spora je obustava postupka predstečajne nagodbe nad dužnikom, a ne ocjena zakonitosti rješenja o utvrđenim tražbinama niti rješenja o odbačaju prijave, slijedom čega ovaj Sud ocjenjuje da pozivanje tužitelja u žalbi na presude prvostupanjskog suda, kojima su poništena rješenja kojima su odbačene prijave tražbina određenih vjerovnika u predstečajnom postupku nad tužiteljem kao dužnikom i predmeti vraćeni na ponovni postupak, nije od utjecaja na drugačije rješenje predmetne upravne stvari.

Ostali prigovori koje tužitelj iznosi u žalbi nisu od utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari, a radi se o istim prigovorima koje je tužitelj isticao i u postupku pred prvostupanjskim sudom, o kojima se prvostupanjski sud detaljno očitovao, a s čijim zaključcima se u potpunosti slaže i ovaj Sud.

Suprotno žalbenim navodima tužitelja, ovaj Sud ocjenjuje da je prvostupanjski sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje te pravilno primijenio materijalno pravo, a nisu učinjene niti povrede postupka budući da je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbe ZUS-a te u obrazloženju svoje presude dao jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama, sukladno odredbi članka 60. stavka 4. ZUS-a. Stoga nije osnovan ni žalbeni navod tužitelja da prvostupanjska presuda sadržava nedostatke radi kojih se pravilnost iste ne može ispitati.

Kako tužitelj razlozima navedenima u žalbi nije doveo u sumnju zakonitost pobijane presude niti je ovaj Sud utvrdio postojanje razloga na koje pazi po službenoj dužnosti, trebalo je stoga temeljem odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu odbiti kao neosnovanu.

Budući da žalba tužitelja nije uvažena, tužitelju nije priznat trošak sastava žalbe sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a, radi čega je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

U Zagrebu, 10. rujna 2020.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštena službenik

Tanja Nemčić

